

Forespørgeren takkede Ministeren for hans Redegørelse og for hans Beredvillighed til at medvirke til at yde Elith Jensen Oprejsning. Det var muligt, at Sagen kunde ordnes gennem Nedsættelsen af et uvildigt Nævn, et Nævn, hvis Sammensætning Rigsdagen dog formentlig maatte have Indflydelse paa.

I sine følgende Bemærkninger gav Taleren en detailleret Fremstilling af, hvad han betegnede som Politiets og Anklagemyndighedens utrolige Pligtforsømmelse og Justitsministeriets rutinemæssige Sanktion og Beskyttelse af Pligtforsømmelsen. Elith Jensen havde Ret: Politiet, Anklagemyndigheden og Justitsministeriet havde virkelig beskyttet Lovovertrædere i denne Sag, og hvad der var meget værre: de havde straffet den Borger, der gjorde opmærksom paa Lovovertræderne. For Embedsmændene: Politi og Advokatur, og for Justitsministeriet var Forholdet det, at »Forenede danske Motorejere«-Sagen, sammenholdt med Søjlehus-Sagen og Skt. Hans-Sagen, aabenbarede en beskyttende Tendens fra Myndighedernes Side, naar det drejede sig om berettigede Klager over officielle eller halvofficielle Institutioner, en Tendens, der tilsyneladende ganske manglede, naar det var private Borgere, det drejede sig om. Derfor maatte Embedsmændenes Forhold til »Forenede danske Motorejere«-Sagen undersøges til Bunds.

Justitsministeren kunde efter hele det Standpunkt, han havde taget til Sagen, ikke inklade sig paa en Diskussion om Detailler. Elith Jensen maatte under en eller anden Form have Oprejsning, men dette overlod Ministeren ganske rolig til den Afgørelse, der nu skulde træffes af uvildige Embedsmænd. — Ministeren kunde i øvrigt ikke lade *Forespørgerens* stærke Ord imod Embedsmændene staa uimodsagt; han betonedede, at Justitsministeriets Embedsmænd aldrig havde skelet til, om det behagede ham som socialdemokratisk Minister eller ej, at denne eller hin Afgørelse blev truffet; disse Afgørelser var altid blevet truffet ud fra det rent saglige Skøn, og Ministeren nærede den sikre Overbevisning, at saaledes var Afgørelsen ogsaa truffet i denne Sag.

Vagn Bro (V.) kunde anerkende de Udtalelser, som baade den tidligere og den nuværende Justitsminister havde fremsat, og han vilde ikke bestride, at Ministeren havde anvist den rette Vej med Sagens Henvisning til en særlig Voldgiftsret. Men det forekom ham ikke ret og rimeligt, at Tinget paa staaende Fod skulde tage Standpunkt, og han stillede derfor følgende *Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen*:

»Idet Tinget beslutter at nedsætte et Udvalg paa 15 Medlemmer til at modtage og indhente Oplysninger i Anledning